

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2008

Nr 927—937

INNEHÅLL

Nr		Sidan
927	Lag om ändring av rättshjälpslagen	2885
928	Lag om ändring av 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål	2890
929	Lag om ändring av lagen om statliga rättshjälpsbyråer	2892
930	Lag om ändring av lagen om ersättning av statsmedel till statsanställda för kostnader för vissa rättegångar	2893
931	Lag om ändring av 31 § i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt	2894
932	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av överenskommelsen med Bulgarien om ömsesidigt skydd och utbyte av säkerhetsklassificerad information och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen	2895
933	Republikens Presidents förordning om ikraftträdande av ändringar i bilagorna A och B till den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR)	2896
934	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av ändringar i bilagan till 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss	2897
935	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av ändringar i bilagan till 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss	2898
936	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om registerförvaltningen	2899
937	Statsrådets förordning om ändring av 3 § i statsrådets förordning om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 2003—2012	2900

Nr 927

Lag

om ändring av rättshjälpslagen

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i rättshjälpslagen av den 5 april 2002 (257/2002) 13 § 2 mom.,
ändras 3 §, 5 § 2 mom., 10 § 1 mom., 11 § 1 mom., 13 § 1 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 och
2 mom., 20 § 2 och 3 mom., 21 § 2 mom., 22 § 1 mom. samt 24 § 1 mom., av dem 3 § sådan
den lyder delvis ändrad i lag 972/2004, samt
fogas till lagen nya 3 a och 3 b § samt till 18 § ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3—5
mom. blir 4—6 mom., som följer:

3 §

*De ekonomiska förutsättningarna för rätts-
hjälp*

Rättshjälp ges på ansökan kostnadsfritt eller mot en självriskandel på grundval av sökandens ekonomiska ställning. Sökandens ekonomiska ställning bedöms på basis av de

tillgångar som sökanden månatligen har att förfoga över (*disponibla medel*) och förmögenheten. De disponibla medlen räknas ut på basis av månatliga inkomster, nödvändiga utgifter och underhållsskyldighet för sökanden och maken eller den som lever med sökanden under äktenskapsliknande förhållanden eller i ett registrerat parförhållande. Om sökanden är misstänkt eller svarande i ett brottmål eller

RP 103/2008
LaUB 12/2008
RSv 142/2008

150—2008

om makarna är varandras motparter eller på grund av varaktig söndring bor åtskiljs, bestäms rättshjälpen enbart på basis av sökandens ekonomiska ställning.

Rättshjälp beviljas den vars disponibla medel och förmögenhet inte överstiger ett belopp som närmare fastställs genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om de inkomster och utgifter som ska beaktas samt om hur underhållsskyldighet inverkar på beräkandet av de disponibla medlen, om beaktande av förmögenheten samt om de grunder som iaktas när självriskandelen för rättshjälpstagaren fastställs.

En sökande beviljas rättshjälp trots de gränsvärden som gäller för disponibla medel, om sökanden visar att han eller hon inte kan svara för kostnaderna för behandlingen av ärendet på grund av att levnadskostnaderna är högre än i Finland i den medlemsstat inom Europeiska unionen eller i den stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där den sökande är bosatt eller har hemvist.

3 a §

Juridisk rådgivning i liten skala

Sökandens ekonomiska ställning behöver inte redas ut när sökanden ges juridisk rådgivning i liten skala per telefon eller med hjälp av något annat medel för elektronisk distanskommunikation. För ekonomisk rådgivning i liten skala tas någon självriskandel inte ut.

3 b §

Inverkan av en rättsskyddsförsäkring på rättshjälpen

Rättshjälp beviljas inte, om sökanden har en rättsskyddsförsäkring som omfattar det som saken gäller. I ett ärende som behandlas i domstol kan domstolen dock bevilja rättshjälp till den del kostnaderna överstiger det maximibelopp för ersättningen som i försäkringsavtalet har fastställts som övre gräns för försäkringsbolagets ersättningskyldighet. En förutsättning för detta är att sökanden lägger fram rättshjälpsbyråns utredning om sina

ekonomiska förhållanden och en utredning om de nödvändiga åtgärder som behandlingen av ärendet förutsätter samt att det finns särskilda skäl att bevilja rättshjälp med beaktande av rättshjälpstagarens behov av rättsskydd och ärendets art och omfattning. Domstolen ska då fastställa ett maximiantal timmar för de åtgärder för vilka ersättning betalas till biträdet. Detta antal timmar får inte överskrida 30 timmar åt gången, om inte domstolen på grund av ärendets särskilda omfattning bestämmer annat. Begäran om fortsatt rättshjälp ska göras i god tid innan antalet timmar har uppnåtts. Om sökanden på basis av sin ekonomiska ställning har rätt till kostnadsfri rättshjälp, kan rättshjälp även beviljas för att täcka försäkringens självriskandel.

5 §

Av ett biträde vidtagna åtgärder som ingår i rättshjälp

Rättshjälpen omfattar bitrådets åtgärder för en tid av högst 80 timmar. Den domstol som behandlar saken kan dock besluta att rättshjälpen ska fortsätta. En förutsättning för detta är att rättshjälpstagaren lägger fram en utredning om de nödvändiga åtgärder som behandlingen av ärendet förutsätter samt att det finns särskilda skäl att fortsätta rättshjälpen med beaktande av rättshjälpstagarens behov av rättsskydd och ärendets art och omfattning. Domstolen ska då fastställa ett maximiantal timmar för de åtgärder för vilka ersättning betalas till biträdet. Detta antal timmar får inte överskrida 30 timmar åt gången, om inte domstolen på grund av ärendets särskilda omfattning bestämmer annat. Begäran om fortsatt rättshjälp ska göras i god tid innan antalet timmar har uppnåtts.

10 §

Ansökan om rättshjälp

Rättshjälp söks hos rättshjälpsbyrån. Sökanden ska lägga fram en utredning om sina ekonomiska förhållanden och om den sak i

vilken rättshjälp söks. Rättshjälpsbyrån kan godkänna också en ansökan som sökandens biträde gör för sökandens räkning. Genom förordning av justitieministeriet bestäms närmare om den utredning om de ekonomiska förhållandena och om saken som ska läggas fram.

11 §

Beviljande av rättshjälp

Rättshjälpsbyrån beslutar om beviljandet av rättshjälp, om inte något annat föreskrivs i denna eller någon annan lag. Om ett offentligt rättsbiträde är jävigt i huvudsaken, ska den som ansöker om rättshjälp anvisas att lämna in sin ansökan till en annan rättshjälpsbyrå. På sökandens begäran kan beslutet dock fattas vid rättshjälpsbyrån i fråga, om inte omständigheterna kräver att ärendet överförs. Det offentliga rättsbiträde som biträder motparten får dock inte avgöra ansökan om rättshjälp. Beslutet får sändas under den kontaktadress som sökanden har uppgett. Om inte något annat visas, anses sökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen från det beslutet postades.

13 §

När rättshjälpen börjar och dess varaktighet

Rättshjälp kan beviljas från och med ansökningsdagen eller, när det finns förutsättningar för det, också retroaktivt så att den gäller nödvändiga åtgärder som redan har vidtagits i saken. Om ansökan har gjorts först efter det att ärendet har avgjorts vid domstolen, gäller rättshjälpen dock inte åtgärder som har föregått avgörandet. Rättshjälpen gäller från beviljandet i alla rättsinstanser där ärendet behandlas.

17 §

Arvode och kostnadsersättning till ett privat biträde

För ett privat biträde fastställs ett skäligt

arvode för de nödvändiga åtgärderna enligt tidsåtgång och för tidsspillan med anledning av nödvändiga resor samt ersättning för kostnader. Arvodet och kostnadsersättningen betalas av statens medel minskade med självris-kandelen enligt 20 §. För att arvodet ska kunna bestämmas ska biträdet lägga fram en detaljerad utredning om de åtgärder han eller hon har vidtagit i saken och om sina kostnader, om det inte är onödigt att lägga fram en sådan utredning. Om avsikten är att utredningen ska behandlas vid muntlig förhandling i domstolen, ska biträdet i god tid och senast vardagen före rättegångsdagen till domstolen och vid behov till motparten ge en utredning över sina åtgärder och kostnader dittills. I brottmål ska allmänna åklagaren yttra sig om yrkandet på arvode och ersättning, om det med hänsyn till yrkandets belopp eller annars finns orsak till detta. Om en person som inte allmänt sköter advokatuppdrag vid domstolen i fråga har förordnats till biträde, ersätts tilläggskostnaderna för resor och tidsspillan endast om det är motiverat att ett sådant biträde anlitas. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om de åtgärder för vilka arvode betalas, storleken av timarvodet, minimiarvodet för ett enskilt ärende, de kostnader som ersätts samt de skäl i anslutning till ärendet och biträdet enligt vilka arvodet kan höjas eller sänkas. Genom förordning av statsrådet kan det också föreskrivas om på vilket sätt utredningen om arvodesersättnings- och kostnadsersättningsyrkanden ska presenteras för domstolen samt om när någon utredning om åtgärder inte behöver ges.

18 §

Bestämmande av arvoden och ersättningar

I ett ärende som behandlas i domstol bestämmer den domstol som behandlar huvudsaken det arvode och den ersättning som av statens medel ska betalas till ett privat biträde, ett vittne och, om rättshjälpstagaren inte annars enligt lag har rätt till kostnadsfri tolkhjälp, en tolk samt de ersättningar som ska betalas till rättshjälpstagaren.

Arvodet och ersättningen till ett biträde

bestäms av domstolen när biträdets uppdrag vid domstolen upphör. Beslutet om arvodet och ersättningen ges separat från avgörandet i huvudsaken, men i samband med eller samma dag som avgörandet. Tingsrätten, förvaltningsdomstolen och försäkringsdomstolen är behöriga också i en sammansättning med en lagfaren domare när de beslutar om arvode och ersättning.

Om rättshjälp har sökts innan ärendet är avgjort vid domstol men rättshjälpsbyrån beslutar bevilja rättshjälp först efter detta och ändring har sökts i huvudsaken eller om fullföljdsdomstolen godkänner besvär som anförts över begäran om avgörande och huvudsaken inte längre är anhängig i en lägre instans, bestämmer fullföljdsdomstolen biträdets arvode och ersättning också för de åtgärder som vidtagits i den lägre rättsinstansen. I annat fall bestäms arvodet och kostnadsersättningen av den domstol som senast har behandlat saken. Om uppdraget fortgår en längre tid, kan arvodet och ersättningen bestämmas halvårsvis eller av särskilda skäl också för en kortare tid. Av särskilda skäl kan det förordnas att förskott ska betalas till biträdet för avsevärda kostnader som han eller hon har haft i uppdraget.

20 §

Fastställande av självriskandelen

När ett privat rättsbiträde har lämnat rättshjälp mot partiell ersättning i ett ärende som har behandlats i domstol, ska den domstol som avses i 18 § 2 och 3 mom., efter att ha gett rättshjälpsstagaren tillfälle att yttra sig om räkningen är korrekt, ålägga rättshjälpsstagaren att till biträdet betala självriskandelen för rättshjälpen, samtidigt som domstolen bestämmer det arvode som ska betalas till biträdet av statens medel. Möjlighet att yttra sig om en räkning är korrekt behöver inte ges, om biträdet meddelar att rättshjälpsstagaren har godkänt räkningen. I övriga fall fastställer rättshjälpsbyrån självriskandelen.

På den självriskandel som enligt domen ska betalas till ett privat rättsbiträde ska på begäran fastställas en i 4 § 1 mom. i rättele-

gen (633/1982) avsedd årlig dröjsmålsränta, som börjar löpa en månad efter dagen för domen.

21 §

Indrivning av ersättning genom utsökning och dröjsmålsränta

Om den självriskandel som tillfaller staten eller rättshjälpsavgiften inte har betalats på förfallodagen, får på det försenade beloppet tas ut en i 4 § 1 mom. i rättelagen avsedd årlig dröjsmålsränta, som börjar löpa en månad efter den dag då domstolens beslut om betalningsskyldigheten har funnits tillgängligt för parten eller en räkning har sänts till den betalningsskyldige.

22 §

Ersättningskyldighet för rättshjälpsstagarens motpart

Om rättshjälpsstagarens motpart enligt 21 kap. i rättegångsbalken, 9 kap. i lagen om rättegång i brottmål eller 13 kap. i förvaltningsprocesslagen skulle vara skyldig att helt eller delvis ersätta rättshjälpsstagarens rättegångskostnader, ska motparten åläggas att på motsvarande sätt betala ersättning till staten för de kostnader i saken som det med stöd av denna lag har bestämts att ska betalas av statens medel och för det beräknade arvodet till det offentliga rättsbiträdet jämte i 4 § 1 mom. i rättelagen avsedd dröjsmålsränta, som börjar löpa en månad efter den dag då domstolens beslut om betalningsskyldigheten har funnits tillgängligt för parten.

24 §

Prövning i domstol av rättshjälpsbyråns beslut

Ett beslut som rättshjälpsbyrån har fattat med stöd av denna lag får föras till domstol för prövning (*begäran om avgörande*). Begäran om avgörande ska framställas inom 30 dagar från delfäendet av rättshjälpsbyråns beslut, dock innan avgörandet i huvudsaken har

vunnit laga kraft. Begäran om avgörande ska tillställas den rättshjälpsbyrå som har fattat beslutet. Begäran ska framställas skriftligen och i den ska det uppges det beslut av rättshjälpsbyrån som begäran gäller samt till vilka delar och på vilken grund sökanden är missnöjd med beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2009.

På rättshjälp som beviljats före lagens ikraftträdande tillämpas 3 § i dess lydelse vid denna lags ikraftträdande. På sådan rättshjälp tillämpas inte 3 b §.

På rättshjälp som någon ansökt om före denna lags ikraftträdande, tillämpas 13 § i dess lydelse vid denna lags ikraftträdande.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister Tuija Brax

Nr 928

Lag

om ändring av 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 juli 1997 om rättegång i brottmål (689/1997) 2 kap. 4 § 1 och 3 mom. 10 § 1 mom. och 11 §, sådana de lyder, 2 kap. 4 § 1 och 3 mom. och 11 § i lag 260/2002 och 2 kap. 10 § 1 mom. i lag 243/2006, som följer:

2 kap.

Om biträdande av part

4 §

En försvarare, ett målsägandebitråde och en stödperson förordnas av den domstol där brottmålet är väckt eller där det kan väckas. Förordnandena kan på de villkor som bestäms i 13 § 1 mom. i rättshjälpslagen ges retroaktivt så att de gäller nödvändiga åtgärder som redan har vidtagits i målet. Om behandlingen av målet har avslutats och den tid som har bestämts för sökande av ändring inte ännu har gått ut, ges ovan nämnda förordnanden av den domstol som senast har behandlat målet.

Om förutsättningarna enligt 1 § för förordnande av försvarare upphör, förfaller förordnandet till försvarare, om inte domstolen på grund av svarandens rättsskydd av särskilda skäl beslutar annat. Beträffande återkallande

av en försvarares, ett målsägandebitrådes och en stödpersons förordnande gäller i tillämpliga delar vad som i rättshjälpslagen bestäms om biträde.

10 §

Till en försvarare och ett målsägandebitråde som förordnats enligt detta kapitel betalas av statens medel arvode och ersättning med iakttagande i tillämpliga delar av det som i 17 och 18 § i rättshjälpslagen bestäms om arvode och ersättning till biträden. En svarande för vilken det har förordnats en försvarare eller en målsägande som har fått ett rättegångsbiträde befrias från skyldigheten att betala de avgifter som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten i rättshjälpslagen. En svarande som har fått en försvarare och en målsägande som har fått ett rättegångsbiträde ersätts för bevisningskostnader med iakttagande av vad som föreskrivs i 4 § 2 mom. i rättshjälpslagen. Till en stödperson som förordnats enligt detta kapitel samt till ett vittne som har åbe-

ropats av en svarande som har fått en försvarare och av en målsägande som har fått ett rättegångsbiträde betalas ersättning med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om bestridande av bevisningskostnader med statens medel (666/1972).

— — — — —

11 §

Om domstolen finner att den misstänkte har gjort sig skyldig till det brott som var föremål för den förundersökning och den rättegång för vilken en försvarare förordnats,

ska han eller hon åläggas att till staten betala de ersättningar som med stöd av 10 § betalats av statens medel. Om den misstänkte uppfyller de ekonomiska förutsättningar för erhållande av rättshjälp som avses i rättshjälpslagen, får ersättningen inte vara större än den skulle vara enligt rättshjälpslagen. Försvaren ska visa att dessa förutsättningar föreligger, om målet inte är sådant att det är onödigt.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 februari 2009.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 929

L a g**om ändring av lagen om statliga rättshjälpsbyråer**

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 april 2002 om statliga rättshjälpsbyråer (258/2002) 1 och 2 §, 3 § 3 mom., 4 § samt 12 § 2 mom. som följer:

1 §

Staten har rättshjälpsbyråer som ger rättshjälp. Rättshjälpsbyråerna utför de uppgifter som enligt rättshjälpslagen (257/2002) eller bestämmelser i någon annan lag eller i förordning ankommer på dem.

2 §

Rättshjälpsbyråerna är belägna i rättshjälpsdistrikt, som bildas enligt det regionala behovet av rättshjälps tjänster. En rättshjälpsbyrå kan vid behov ha flera än ett verksamhetsställe. I fråga om rättshjälpsdistrikten och rättshjälpsbyråernas verksamhetsställen föreskrivs närmare genom förordning av justitieministeriet. Innan det utfärdas bestämmelser om verksamhetsställets placering ska de kommuner höras som saken gäller.

3 §

Justitieministeriet utnämner de ledande offentliga rättsbiträdena. Det ledande offentliga rättsbiträdet utnämner de offentliga rättsbiträdena.

4 §

Inom varje rättshjälpsdistrikt ska det finnas en direktör för rättshjälpsverksamheten. Direktören för rättshjälpsverksamheten ska svara för att utbudet av rättshjälps tjänster är jämnt fördelat inom rättshjälpsdistriktet. Direktören för rättshjälpsverksamheten är samtidigt ledande offentligt rättsbiträde vid en rättshjälpsbyrå. När direktören för rättshjälpsverksamheten sköter ett enskilt uppdrag ska på honom eller henne tillämpas vad som föreskrivs om offentligt rättsbiträde.

12 §

Ledande offentliga rättsbiträdet kan skriftligen förordna en medlem av kanslipersonalen att avgöra rättshjälpsansökningar i klara fall. Om avgörandet av ansökan lämnar rum för tolkning ska ansökan överlämnas till ett offentligt rättsbiträde för avgörande.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2009.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 930

L a g

om ändring av lagen om ersättning av statsmedel till statsanställda för kostnader för vissa rättegångar

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 29 mars 1974 om ersättning av statsmedel till statsanställda för kostnader för vissa rättegångar (269/1974) 1 d §, sådan den lyder i lag 265/2002, samt *fogas* till 1 a §, sådan den lyder i lag 891/1980 och i nämnda lag 265/2002, ett nytt 3 mom. som följer:

<p>1 a §</p> <p>_____</p> <p>I fråga om rättegångsbiträde, förordnande av rättegångsbiträde samt arvode och ersättning till rättegångsbiträden gäller i tillämpliga delar vad som i 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) föreskrivs om försvarare och målsägandebiträden.</p>	<p>_____</p> <p>Denna lag träder i kraft den 1 februari 2009.</p>
--	---

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 931

L a g

om ändring av 31 § i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 31 § i lagen av den 16 augusti 1996 om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (619/1996) ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

31 §

Ersättningar och kostnader som betalas av statens medel

En medlare har rätt att av statens medel få ett skäligt arvode som grundar sig på hur krävande och omfattande uppdraget är, samt ersättning för nödvändiga kostnader. Genom

förordning av justitieministeriet föreskrivs det närmare om de åtgärder för vilka arvode betalas, arvodets storlek, de kostnader som ersätts samt de skäl i anslutning till ärendet och medlaren enligt vilka arvodet kan höjas eller sänkas.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2009.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 932

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av överenskommelsen med Bulgarien om ömsesidigt skydd och utbyte av säkerhetsklassificerad information och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen**

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Den i Sofia den 16 april 2008 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finland och Republiken Bulgarien om ömsesidigt skydd och utbyte av säkerhetsklassificerad information, som godkänts av riksdagen den 7 oktober 2008 och som godkänts av republikens president den 31 oktober 2008 samt beträffande vilken noterna om dess godkännande utväxlats den 5 november 2008, träder i kraft den 1 januari 2009 så som därom har överenskommit.

2 §

Lagen av den 31 oktober 2008 om sättande

i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Bulgarien om ömsesidigt skydd och utbyte av säkerhetsklassificerad information (677/2008) träder i kraft den 1 januari 2009.

3 §

De bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**

Utrikesministerns ställföreträdare

Statsminister *Matti Vanhanen*

Nr 933

Republikens Presidents förordning

om ikraftträdande av ändringar i bilagorna A och B till den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR)

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av trafikministern, föreskrivs:

1 §
De den 1 oktober 2008 gjorda ändringarna i bilagorna A och B till den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) (FördrS 23/1979), vilka godkänts av republikens president den 5 september 2008, träder i kraft internationellt för Finlands del den 1 januari 2009 så som därom har överenskommit.

2 §
Bestämmelserna i ändringarna är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

(Ändringarna finns till påseende och kan erhållas hos kommunikationsministeriet, som även lämnar uppgifter om dem på finska och på svenska.)

Nr 934

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av ändringar i bilagan till 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss**

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av trafikministern, föreskrivs:

1 §
De i London den 8 december 2006 genom Internationella sjöfartsorganisationens sjösäkerhetskommittés resolution MSC.216(82) gjorda ändringarna i bilagan till 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), vilka godkänts av republikens president den 26 juni 2008, träder i kraft den 1 januari 2009 så som därom har överenskommit.

2 §
Bestämmelserna i ändringarna är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Trafikminister *Anu Vehviläinen*

(Ändringarna finns påseende och kan erhållas hos Sjöfartsverket, som även lämnar uppgifter om dem på finska och på svenska.)

Nr 935

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av ändringar i bilagan till 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av trafikministern, föreskrivs:

1 §
De i London den 8 december 2006 genom Internationella sjöfartsorganisationens sjösäkerhetskommittés resolution MSC.219(82) gjorda ändringarna i bilagan till 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), vilka godkänts av republikens president den 26 juni 2008, träder i kraft den 1 januari 2009 så som därom har överenskommit.

2 §
Bestämmelserna i ändringarna är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

(Ändringarna finns påseende och kan erhållas hos Sjöfartsverket, som även lämnar uppgifter om dem på finska och på svenska.)

Nr 936

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om registerförvaltningen

Given i Helsingfors den 18 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, fogas till förordningen av den 4 april 1996 om registerförvaltningen (248/1996) en ny 10 a § som följer:

10 a §

Särskilda behörighetsvillkor som gäller konsumenträttsrådgivarens språkkunskaper

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 6 § 1 mom. i lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda (424/2003) är behörighetsvillkoret som gäller språkkunskaper för två tjänster som konsumenträttsrådgivare vid magistraten i Vanda och för en tjänst som konsumenträttsrådgivare vid magistraten i Åboregionen utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i svenska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i finska samt för tre tjänster som konsumenträttsrådgivare vid magistraten i Vasa utmärkta munt-

liga och skriftliga kunskaper i finska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i svenska.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

En konsumentrådgivare som Konsumentverket med stöd av 8 § 2 mom. i konsumentrådgivningslagen (800/2008) utnämner till en konsumenträttsrådgivartjänst som grundas vid magistraten, är utan hinder av denna förordning fortfarande beträffande denna tjänst behörig i fråga om språkkunskaperna.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 2008

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Lagstiftningsråd Terhi Lehtonen

Nr 937

Statsrådets förordning**om ändring av 3 § i statsrådets förordning om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 2003—2012**

Given i Helsingfors den 18 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 19 december 2002 om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 2003—2012 (174/2002) 3 § som följer:

3 §

Kommunerna

Angående den språkliga indelningen av kommuner länvis gäller vad som bestäms i det följande:

1) Södra Finlands län:

a) Tvåspråkiga kommuner med finska såsom flertalets språk är Borgå, Esbo, Hangö, Helsingfors, Grankulla, Kyrkslätt, Lapträsk, Lojo, Lovisa, Mörskom, Pyttis, Strömfors, Sibbo, Sjundeå och Vanda.

b) Tvåspråkiga kommuner med svenska såsom flertalets språk är Ingå, Liljendal, Pernå och Raseborg.

c) Övriga kommuner är finskspråkiga.

2) Västra Finlands län:

a) Tvåspråkiga kommuner med finska såsom flertalets språk är Karleby, Kaskö, Vasa och Åbo.

b) Tvåspråkiga kommuner med svenska såsom flertalets språk är Jakobstad, Kimitoön, Korsholm, Kristinestad, Kronoby, Malax, Nykarleby, Oravais, Pedersöre, Väst-Åboland och Vörå-Maxmo.

c) Svenskspråkiga kommuner är Korsnäs, Larsmo och Närpes.

d) Övriga kommuner är finskspråkiga.

3) I Östra Finlands län, Uleåborgs län och Lapplands län är samtliga kommuner finskspråkiga.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 18 december 2008

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Överinspektör Suvi Savolainen